

POORANIE (5) *sb n*

Oba o oraz a jasne, e pochylone.

sg G pooraniã (1). ♦ A pooranié (3); -é (1), -(e) (2). ♦ I poorani(e)m (1), [pooranim].

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. *Zaoranie* (5) : powód ná onéy wiziiéy przed onym to vrzędem pooránia álbo gwałtu inákšégo niepokazał iáko w pozwie łtoi *SarnStat* 1285.

pooranie czego (1): GDy kto będzie pozwan/ o pooránié roléy/ álbo o pośieczenié łák gwałtownym obyczáiem *SarnStat* 1163.

Szereg: »pooranie i posienie (*a. zasienie*)« (3): Iakom ya nyepooral pluzycza roley vprawney [...] anym go thym pooranyem y zashyenyem vmnyeysyl *ZapWar* 1522 nr 2284; oco nas pan Brici pozywa [...] o wykopanye chrostow y pooranye o possyeny *ZapWar* 1526 nr 2337, 1526 nr 2338.

2. [Powtórne przewrócenie skib, *zaoranie po raz drugi*: A tym pooránim wtorym brozdy dobrze wypráwić *Cresc* 1571 155.]

Cf **POORAC**

DDJ